Годі! Несила, немога
Так безнадійно страждати,
Годі! Скінчилась дорога;
Жизнь догоріла убога...
Більше не здужаю ждати.

Годі! Розвіяні вколо
Мрії мої сумовиті...
Годі! Так пусто, так голо...
Журно згинається чоло...
Гірко чужому на світі!

Годі! Хоча б де єдина
Щира душа відгукнулась!
Годі! Близька домовина.
Що ж? Невеличка людина...
Винна сама, що схитнулась.